

REJESTR DOTYCZY:

DUBROWKA Nikodem

s/c i

z d.

• 15 marca 1904 w Potapowicze, pow. Łódź

kraj:

+ nagle 6 lipca 1979 w Londynie

UK.
kraj:

St. Patrick's RC. Cemetery
pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

515 / 79

Nota zamieszczona:

w tomie

części

Indeks

Duchowny /rzym.kat.
kanonik

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.:

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

- * Dziennik Polski 12.7.79 - nekrolog
- * Duszpasterstwo Polskie w świecie ed. 1970, s. 373
- + Dziennik Polski 13.7.79 - nekrolog
- * Tydzień Polski 14.7.79 - nekrolog
- * Dziennik Wiadomości 17.7.79 - wspomnienie

20/ 17.IX.79/

znak rozpoznawczy

18/12.VII.79/

193/ed.1970.373/

18/13.VII.79/

47/14.VII.79/

NIKODEM DUBROWKA

KAPLAN ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

ur. 15 marca 1904, zmarł nagle 6 lipca 1979 w Londynie. Wzię-
ziony przez Sowiety, kapelan 5. Dywizji Kresowej, proboszcz Bazy
Korpusu, duszpasterz w obozach Foxley i Hereford, długoletni
proboszcz w parafii św. Tadeusza w Joliet, Illinois, USA.

Msza św. żałobna zostanie odprawiona w polskim kościele na
Devonia Road, N1, w poniedziałek 16 lipca o godzinie 1, po czym
wyprowadzenie zwłok na cmentarz św. Patrika, Leyton.

Zawiadamiają pograżeni w smutku

BRATANEK
RODZINA W KRAJU I W ROSJI

Ś. + P.

KS. KANONIK

NIKODEM DUBROWKA

KAPLAN ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

długoletni kapelan WP w Anglii — duszpasterz w USA, ur. 15
marca 1904 — zmarł 6 lipca 1979 w Londynie.

Msza św. rekwiatoria w kościele M.B. Częstochowskiej przy De-
vonian Road, London N1, w poniedziałek 16 lipca o godzinie 1, po
czym pogrzeb na cmentarzu św. Patrika w Leyton.

Duszę zmarłego kapłana modlitwom rodaków poleca

REKTOR PMK
W ANGII I WALII

ksiądz Nikodem Dubrowka

Ś. + P.

proboszcz parafii Joliet, Ill., USA, uczestnik kampanii wrze-
śniowej i włoskiej, kapelan 5. KPD, serdeczny przyjaciel Ko-
ła WBS „Wilków” — zmarł nagle 7 lipca 1979 w Londynie.
Żegnamy Go z głębokim żalem

PRZYJACIELE Z KOŁA „WILKÓW”

NABOŻEŃSTWO ŻAŁOBNE

za dusze śp. księży odbędzie się w niedzielę 15 lipca 1979
o godzinie 10 rano w Little Brompton Oratory w Londynie.

Śp. Ks. Nikodem Dubrowka

Proboszcz par. św. Tadeusza, śp. ks. Nikodem Dubrowka urodził się w Lachowiczach, na Wileńszczyźnie 15 marca 1901, z rodziców bardzo ubogich. Z trudnością, pracując i studiując, przy pomocy obcych ludzi, ukończył gimnazjum i studia filozoficzno-teologiczne na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie.

Dnia 4 kwietnia 1931 Arcybiskup Jalbzykowski udzielił mu święceń kapłańskich, posyłając młodego prymicjanta na parafie w Switrze w charakterze wikarego i nauczyciela religii w gimnazjum. Był to dowód zaufania Biskupa.

Nie długo potem Ks. Dubrowka zamianowany został proboszczem w

Baksztach. W 1939 został powołany do służby jako kapelan W.P. Po przekroczeniu granicy przez wojska sowieckie ks. Dubrowka przeszedł ze swoim oddziałem na teren Litwy.

Po zajęciu Litwy przez Armię Czerwoną, zaczęła się wysyłka Polaków do obozów na terenie Rosji, łącznie z Syberią. Ks. Nikodem dostał się najpierw do obozu w Kozielsku, a potem do Grawowca.

Skrupulatnie prowadzony przez niego dzienniczek, spisany na strzępach starych gazet i znalezionej papieru świadczy o duchownej działalności Ks. Dubrowki.

W jakichże warunkach odprawiał on mszę św.? Nieraz piersi jego własne bywały ołtarzem, czasem pod kocem trzymanym nad jego głowę przez kolegę oficera, lub na śniegu poza barakami, byle tylko mieć Eucharystycznego Pana Jezusa, czy to w kartkach jakiejś książki czy pomiędzy stronami gazety, by podać Go przy jakiegokolwiek okazji komuś kto Komunii pragnął, bo życie jego było zagrożone.

A ileż razy jedna ks. Nikodem biednych straceńców z Bogiem? Ile razy pokryjomu chrzczył? ile razy udzielał ślubu? ile razy czynił to dla Polaków, a potem także i Rosjan, gdy dowiedzieli się, że w obozie jest kapłan katolicki? Ks. Nikodem rzadko mówił o tym.

Po umowie Sikorski-Stalin z formującymi się jednostkami wojska, ks. Dubrowka dostał się na Środkowy Wschód, aby po przejściu przez Iran, Irak, Palestynę i Egipt brać udział w bojach II-go Korpusu we Włoszech.

W kasetce ks. Nikodema znajdują się: Krzyż Walecznych, Krzyż Zasługi z mieczami, Medal Wojska Polskiego i szereg dekoracji włoskich i brytyjskich, oraz nominacja Biskupa Polowego na Kanonika.

Po zakończeniu wojny z demobilizującym się korpusem dostaje się do Anglii w 1946. Pasterzowanie ks. Nikodema na terenie Anglii w Hereford trwało do roku 1950.

W 1950 roku po przybyciu do Stanów Zjednoczonych ks. Dubrowka został przydzielony do pracy w parafii francuskiej w Menteno, a potem do parafii św. Tadeusza w Joliet, gdzie w roku 1965 został proboszczem i pracował do końca życia, utrzymując mszę św. w języku polskim.

Śmierć 6 lipca zastała ks. Nikodema

zamianowany został proboszczem, w

on mszę św.? Nieraz piersi jego własne bywały ołtarzem, czasem pod kocem trzymanym nad jego głową przez kolegę oficera, lub na śniegu poza barakami, byle tylko mieć Eucharystycznego Pana Jezusa, czy to w kartkach jakiejś książki czy pomiędzy stronami gazety, by podać Go przy jakiegokolwiek okazji komuś kto Komunii pragnął, bo życie jego było zagrożone.

A ileż razy jedna! ks. Nikodem biednych straceńców z Bogiem? Ile razy pokryjomu chrzczył? ile razy udzielał ślubu? ile razy czynił to dla Polaków, a potem także i Rosjan, gdy dowiedzieli się, że w obozie jest kapłan katolicki? Ks. Nikodem rzadko mówił o tym.

Po umowie Sikorski-Stalin z formującymi się jednostkami wojska, ks. Dubrowka dostał się na Środkowy Wschód, aby po przejściu przez Iran, Irak, Palestynę i Egipt brać udział w bojach II-go Korpusu we Włoszech.

W kasetce ks. Nikodema znajdują się: Krzyż Walecznych, Krzyż Zasługi z mieczami, Medal Wojska Polskiego i szereg dekoracji włoskich i brytyjskich, oraz nominacja Biskupa Polowego na Kanonika.

Po zakończeniu wojny z demobilizującym się korpusem dostaje się do Anglii w 1946. Pasterzowanie ks. Nikodema na terenie Anglii w Hereford trwało do roku 1950.

W 1950 roku po przybyciu do Stanów Zjednoczonych ks. Dubrowka został przydzielony do pracy w parafii francuskiej w Menteno, a potem do parafii św. Tadeusza w Joliet, gdzie w roku 1965 został proboszczem i pracował do końca życia, utrzymując mszę św. w języku polskim.

Śmierć 6 lipca zastała ks. Nikodema w Anglii, dokąd udał się by odwiedzić swoich b. żołnierzy i swego bratanka Piotra Dubrowkę, również żołnierz II-go Korpusu. Kochał on swoich żołnierzy, a oni odwzajemniali mu się.

W uroczystościach pogrzebowych 9 lipca br. w Joliet, Ill. brali udział biskupi: Kucera, Vonish i Biskup rezydent z Indii, opat Kostrzański, około 50 kapłanów, jak również liczni parafianie z parafii św. Tadeusza i znajomi zmarłego.

Ks. Nikodemowi Dubrowce, jak tylu innym polskim żołnierzom, nie dane było spocząć na polskiej ziemi, wierzymy jednak, że na nim ziszcza się słowa poety" a jeśli komu droga otwarta do nieba — to tym co służą Ojczyźnie."